

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia, Georgieva D., prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 16 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Anghelopulos Iurie Gheorghe, născut la 14.11.1982, originar și domiciliat în UTA Găgăuzia, or. Vulcănești, str. Sov. Armia 114.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.02.2015 – 23.12.2015;

Instanța de apel: 12.01.2016 – 16.02.2016;

Instanța de recurs: 17.05.2016 – 21.09.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 23 decembrie 2015, Anghelopulos Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost aleasă măsura de reprimare sub formă de arest preventiv, inculpatul fiind luat sub arest în sala ședinței de judecată.

S-a dispus de a calcula termenul pedepsei lui Anghelopulos Iurie Gheorghe de la 23 decembrie 2015.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Cîsa I.V., a fost admisă în principiu.

S-a dispus de a lăsa corpurile delictive la proprietarul Cîsa I.V. la păstrare, revenindu-i proprietarului după apartenență după ce sentința va deveni irevocabilă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a stabilit, că Anghelopulos I. la data de 11.01.2015, aproximativ la orele 22:45, aflîndu-se în locul public, lîngă poarta domiciliului nr. 88, amplasat pe str. 28 iunie, or. Vulcănești, la locul de trai a lui Cîsa Igori Vasilievici, acționînd cu intenție huliganică, grosolan încalcînd ordinea publică, fără nici un motiv a început o ceartă cu Cîsa I., exprimîndu-se în adresa lui cu înjurături nerușinate, pronunțînd în adresa lui amenințări cu aplicarea violenței fizice și după aceea, avînd ca scop aplanarea conflictului și demonstrarea superiorității sale asupra lui, i-a aplicat lui Cîsa I., cîteva lovituri cu pumnul pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i ultimului leziuni corporale, care conform raportului expertizei medico-legale nr. 7D din 15.01.2015 au fost calificate ca leziuni corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile lui Anghelopulos I. au fost calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Cimpoieș Vladimir în numele inculpatului, solicitînd casarea sentinței Judecătoriei Vulcănești din 23.12.2015 în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele argumente:

- în sentința este indicat faptul, că în urma acțiunilor lui Anghelopulos I., părții vătămate Comanciu F. conform raportului expertizei medico-legale i-au fost cauzate leziuni corporale, care se referă la categoria leziunilor ușoare, totodată săvîrșirea acestor acțiuni în privința persoanei indicate la etapa urmării penale inculpatului nu i s-a incriminat;

- prima instanță eronat a indicat că nu sunt circumstanțe care atenuază ori agravează răspunderea inculpatului. Instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că sunt circumstanțe care atenuază răspunderea inculpatului, și anume existența la întreținerea a doi copii, caracteristica pozitivă la locul de trai și la locul de muncă. Mai mult, instanța de judecată eronat a indicat că inculpatul nu are loc de muncă permanent;

- consideră, că prima instanță a reținut eronat criteriile generale de individualizare a pedepsei, că inculpatului neobiectiv i-a fost stabilită cea mai

severă pedeapsă și că în privința acestuia urma a fi stabilită pedeapsa sub formă de amendă;

- la emiterea sentinței au fost ignorate cerințele art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece, stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, de către instanță nu a fost motivat, de ce este imposibil de a stabili o pedeapsă mai ușoară prevăzută de lege pentru infracțiunea imputată cum ar fi amenda, munca neremunerată în folosul comunității sau de ce nu au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, ce prevede condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 16 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de avocatul Cimpoieș Vladimir în numele inculpatului Anghelopulos I., casată parțial sentința în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a stabilit inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, adică 10000 (zeci mii) lei.

În conformitate cu art. 64 alin. (3) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

A fost anulată măsura preventivă, aplicată în privința inculpatului Anghelopulos I., liberându-l de sub arest în sala ședinței de judecată.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat că de către prima instanță a fost dată calificarea corectă a faptei inculpatului, vinovăția căruia în săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, nu se contestă și se confirmă prin materialele dosarului și prin probele administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și a celor stabilite în ședința de judecată a instanței de fond.

Totodată, instanța de apel a considerat, că prima instanță ilegal a stabilit inculpatului Anghelopulos I. pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului este extrem de aspră.

Instanța de apel, examinând cauza în ordine de apel a reținut practica judiciară a Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și prevederile art. 2 Cod penal, iar la stabilirea pedepsei prevederile art. 61, art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a menționat, că în conformitate cu prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile

intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

În conformitate cu art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În acest sens, instanța de apel a statuat că, în conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanței cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată.

Astfel, instanța de apel a conchis că prevederile sus-menționate nu au fost respectate de către prima instanță, deoarece aceasta nu a motivat în hotărîrea sa stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu toate că sancțiunea legii penale prevede și alte forme de pedeapsă, care sunt mai blînde.

Instanța de apel a reținut, că din materialele dosarului rezultă, că inculpatul Anghelopulos I., pentru prima dată a săvîrșit infracțiunea, care se referă la infracțiunile mai puțin grave, și-a recunoscut vinovăția, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și la domiciliu, are la întreținere doi copii.

Ținînd cont de aceste circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia, că inculpatului Anghelopulos I., învinuit în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, este posibil de a-i stabili pedeapsa sub formă de amendă, ceea ce și este solicitat de către avocat și inculpat.

Instanța de apel a statuat, că reieșind din circumstanțele cauzei, pedeapsa stabilită sub formă de amendă, corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite de inculpat, care este o infracțiune mai puțin gravă (art. 16 alin. (3) Cod penal), și aceasta oferă posibilitatea corectării și reeducării vinovatului, luînd în considerație principiul umanismului legii penale, prevăzut de art. 4 Cod penal și prevederile art. 61 Cod penal.

Totodată instanța de apel a considerat întemeiat argumentul apelantului cu privire la greșelile admise de către instanța de judecată în partea descriptivă a sentinței, referitor la numele părții vătămate, data raportului expertizei medico-legale, deoarece într-adevăr, inculpatului Anghelopulos I., nu i s-a

incriminat săvârșirea cărorva acțiuni ilegale în privința cetățeanului Comanciu F.M.

La stabilirea mărimii pedepsei sub formă de amendă, instanța de apel a ținut cont și de prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, deoarece inculpatul pînă la examinarea cererii de apel s-a aflat în stare de arest 54 de zile, și astfel instanța a considerat oportună stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale explicînd inculpatului dreptul său de a achita jumătate din amenda stabilită pînă la expirarea a cel mult 72 de ore din momentul, cînd hotărîrea a devenit executorie.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, invocînd prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, procurorul în Procuratura Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia, Georgieva D. a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței Judecătorei Vulcănești din 23 decembrie 2015 fără modificări.

În motivarea recursului procurorul a indicat că la numirea pedepsei definitive instanța de apel nu a luat în considerație, că inculpatul la etapa urmării penale și a judecării cauzei nu a recunoscut vina, nu a contribuit la descoperirea faptei, nu s-a căit sincer de cele comise.

A indicat că circumstanțele enunțate nu sunt agravante (art. 77 Cod penal), însă sunt incluse în lista celor atenuante (art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal), care sunt necesare a fi luate în considerație de instanța de judecată la individualizarea pedepsei aplicabile inculpatului.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temeiul de drept prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Analizînd decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat reieșind din următoarele.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizînd în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatului este deplin dovedită și acțiunile lui Anghelopulos Iurie corect au fost încadrate în temeiul art. 287 alin. (1) Cod penal.

Conform prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, se*

pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Astfel, instanța de recurs consideră corectă concluzia instanței de apel, că pedeapsa stabilită inculpatului Anghelopulos Iurie prin sentința Judecătorei Vulcănești din 23 decembrie 2015 (1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis) este prea aspră, iar pedeapsa stabilită de instanța de apel (amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, adică 10000 lei (zeci mii) de lei) este una echitabilă și care va corespunde scopului pedepsei. Ori, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia a luat în considerație că inculpatul Anghelopulos Iurie pentru prima dată a săvîrșit infracțiunea, care se referă la infracțiunile mai puțin grave, și-a recunoscut vinovăția, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și la domiciliu, are la întreținere doi copii, circumstanțe care face posibil de a aplica în privința inculpatului Anghelopulos I., învinuit în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă.

Colegiul penal reține ca fiind corectă concluzia instanței de apel, că reieșind din circumstanțele cauzei, pedeapsa stabilită sub formă de amendă, corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art.75 Cod penal), este potrivită cu caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, care se clasifică ca infracțiunea mai puțin gravă (art. 16 alin. (3) Cod penal), și oferă posibilitatea corectării și reeducării vinovatului, luînd în considerație principiul umanismului legii penale, prevăzut de art. 4 Cod penal și prevederile art. 61 Cod penal.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Anghelopulos Iurie, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Astfel, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia, Georgieva D., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 16 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Anghelopulos Iurie Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 octombrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir